

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande vertroostinghe des Heeren ende der Heylighen, ende vande H.
Communie. Dat XXX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

beden / dat hy hem doek soude gheweerdighen
 in te stozten in die siele alle de gauen der gratit/
 die elck een van hen soude moghen ontfangen
 hebben/hadde hy hem ghereet gemaect naer
 betamen. Doen heeft de Heere naert ghebedt
 van sijn uytbercozen gestelt op haer bozste een
 de heerlijckste clenodie/die met ontallijcke ge-
 steenten wonderlijck verciert was. Waer van
 elck ghesteente scheen in te trecken al dat pe-
 mant versupmt hadde in hem niet te voeghen
 om te ontfanghen alle de gauen der gratien.
 Dat en is nochtans soo niet te verstaen / dat
 yemant can ontfangen al dat vande heele ge-
 meynthe versupmt is / maer dat de siele door de
 danckbaerheyt bequaem gemaect wort / om
 eenighsins te ontfanghen de dinghen die by
 andere versupmt zyn ghe worden.

Vande vertroostinghe des Heeren ende der Hey-
 lighen, ende vande H. Communie.

DAT XXX. CAPITTEL,

Sose op eenen tijdt haer tot den binnensten
 mensch begaf / ouerdenckende de ure des
 doots/soo heeftse gheseyt tot den Heere: **O** wat
 een eere ende vertroostinghe hebben die geluc-
 kighen die in dit leuen verdient hebben opt eyn-
 de van hun leuen door v heylighen vertroost te
 worden ende ghelwapent? welke vertroostin-
 ghe ick ontweerdighe moet deruen ouermidts
 dat ick aen gheen van v heylighen behoorzlyc-
 ken dienst ghenoech gedaen hebbe/ noch doek
 (om de waerheyt te bekenen) ic van eenigen
 Sant eenigen troost kan begeeren/als alleen-
 lijck van v die zyt het heyligh der heylighen.

134 Het V. boeck vanden invloed des
De Heere die antwoorde: Ghy en sult gheen
sins deruen de bereeringhe / ende vertroostin
ghe van myn hepligen (om dat ghy my alleen
geluck dat betaemt booz hen allen stelt) maer
heel eer soo worden sy daerom tulwaerts meer
beweeght / ende daerom hebben sy meer ghe
noechte om v te dienen. Waerom oock ten tij
de van v upterste als de andere mensche meest
beangst zyn / dan sullen sy v met hun vertroos
tinghe bystaen. Maer als die genoechlyckste
ure sal ghecomen zyn als aen andere die gebeden
der heplighen plochten te helpen / dan sal
ick my seluen heel bloominich ende byzolyck vol
wellustigheden met alle het bermaken van
mijn Godtheyt ende menscheit aen v vertoon
nen. Waer op sy: Och wanneer suldy ghy v
gheweerdighen / o alder ghetrouste Jesu / my
zyt den kercker van dese ballinichschap te bren
ghen tot die salige ruste? De Heere antwoorde
de: Aen wat byzyp heeftmen oyt bereedt ghe
maeckt sulcken gheluydt van het volck / waer
door men haer gheluck biedt / dat sy om dat
gheluydt te hoorzen haer beclaeghe ouer ha
ren byzypdegom / dat hy het haer te langhe
maeckte als hysse omhelsde / seest bewees / ende
briendelyck kuste? ende sy hier op: Wat sult
ghy dan in my connē binden die het verwoy
sel ven van alle schepsel / dat ghy in my soo v
sout willen bermaken / dat ghy sulcs geweer
dicht te verghelycken by die kussinge ende om
hellinge bande briendelyckheyt / die onder de
byzyp ende byzypdegoms ghepleeght wordt.
De Heere antwoorde: dat segghe ick / dat
ick my v soo dickwils mede deyle int h. Sa
crament des antaers het welck naer dit leuen
niet en kan gheschieden / ende daer door hebbe
ick

ick onepndelyck meer ghenoechte/ alsse alte-
mael te samen hebben connen onder-binden
die opt onder de menschen ghenoechte hebben
ghehadt in kussen ende omhelsinghe/ want de
ghenoechte van omhelsinghe ende kussen die
is berwozpelgck/ en sy gaet met der tydt onder
de menschen daer henen: maer die soeticheyt
van die vereeninghe/ waer door ick my v ghe-
meyn make en mededeple door het h. Sacra-
ment des Altaers die is de alder-edelste/ noch
sy en vergaet nimmermeer/ noch sy en ver-
stant niet/ maer hoe datse meer vernieut wort
soo te crachtigher datse inder eeuwieghet blyft.

Vande priuilegien, ende groote gratien die van
Godt door dese aen de vverelt gestort zijn.

DAT XXXI. CAPITTEL.

Soofe dan ghelyck bouen gheseyt is vande
heere wert booz-comen op soo verscheyden
manieren/datse wenschē soude de ontbindin-
ghe des bleesch/ ende soofe naer dien tydt be-
gost ghebreck te crighen inde leuere/ende ver-
staen hadde vande medecynen/die haer onder-
socht hadden dat het onmogelyck scheen datse
wederom soude tot haer eerste gesontheit ghe-
taken/met een wonderlycke verheuginge des
gheests Godt daer booz danckēde quamse tot
dese woorden: Hoe wel heere dat het my ghe-
noechlyck ende ghewenst is bouen alle wellu-
sticheyt/ dat ick upt den kercker des bleesch
ontbonden zynde met v soude verfaemt wor-
den: nochtans waert v ghehefte soo/ ick soude
verkiefen hier te blyuen oock tot den dach des
voordeels toe/ ende tot uwen lof inde uysterste